

[Krag.]

jeg heller ikke, at man fra det danske Landbrugs Side har Ret til at sige, at dette Skatteproblems Løsning er Hovedkriseproblemet for Landbruget. Der er Foranstaltninger af forskellig Art, som vilde være af væsentlig større Betydning, og der er gennemført Foranstaltninger af væsentlig større Betydning. Jeg skal her pege paa den Kronkurs, som er blevet Resultatet af Overenskomsten, og som, uanset om Landbrugsproduktionens Priser stiger eller falder paa fremmede Markeder, dog vil betyde en Forøgelse af det Kronetal, som Landbruget faar hjem for sine Produkter, paa 20 pCt. i Sammenligning med, hvad Tilfældet vilde have været, hvis en saadan Ordning ikke var blevet gennemført. Det vilde, hvis vi paa alle Omraader havde holdt det samme Prisniveau, navnlig paa det engelske Marked, som Tilfældet var i Gennemsnit i 1932, have betydet en Forbedring af Landbrugets Købeevne med ca. 160 Mill. Kr. Men som det konservative Folkeparti nu stiller sig overfor Lettelsen i Landbrugets Ejendomsskatter gennem det Lovforslag, som her foreligger, ja, saaledes stillede man sig ogsaa, da Valutaproblemet var fremme, og saa nytter det ikke meget, at det ærede Parti gennem sin Ordfører kommer her og peger paa, at blot man kunde tilvejebringe en Prisstigning af 7 Ø. pr. $\frac{1}{2}$ kg Smør eller en Prisstigning af 4 Ø. pr. $\frac{1}{2}$ kg Kød, vilde det betyde en Indtægtsforøgelse for Landbruget, der vilde mere end dække den Formindskelse af Ejendomsskatterne, som her stilles Forslag om. Tja, det er jo en nem Sag at opstille en hel Række af den Slags Regnestykker. Jeg siger til det konservative Folkeparti: Hvorfor kommer de ikke med Forslag om disse Ting? Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen siger: Det har vi gjort! Ja, jeg er ikke bekendt med, at de har gjort det. Hvor findes disse Forslag? (A. C. D. Petersen: De ligger henne paa Deres Plads!). Gør de det? Nej, det ærede Parti har ikke givet en saadan Anvisning til almindelig Prisforhøjelse paa det hjemlige Marked. Jeg ved nok, at det har proklameret, at det agtede at gøre noget saadant, men vi har ikke set noget dertil endnu.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen mener, at vi har, om jeg saa maa bruge det Udtryk, købt for dyrt; vi har købt denne Nedsættelse ved en Godkendelse af Princippet, som vi maatte være imod. Ja, jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg er i Dag, som jeg altid har været, Modstander af en Gennemførelse af Grundskyldsprincippet

som det ene bærende med Hensyn til Beskatning af fast Ejendom, men det er der jo heller ikke Tale om i dette Forslag, aldeles ikke! Her er Tale om, at Landbrugets Bygninger, ogsaa naar vi vender tilbage til Skatteniveauet fra 1929, i alt væsentligt vil blive lettet for Bygningsskat, og det finder jeg ogsaa ganske naturligt og rimeligt. Jeg tror, at der, hvor Jorden er Erhvervsgrundlaget, dér, hvor den er Hovedproduktionsfaktoren for den enkelte, bør Skatten lægges paa Jorden. Derimod dér, hvor Bygningsværdien i Forhold til Jordværdien er ganske overvældende, bør naturligvis Bygningsskatten i det store og hele bevares. Det er med andre Ord en stærkere Understregning af Grundskyldsprincippet i Landkommunerne, for Landbrugs-ejendommenes Vedkommende, og en væsentlig mindre Indflydelse for dette Princip for Købstadsbebyggelsernes Vedkommende, og jeg nærer ikke Tvivl om, at skal vi tilvejebringe Ro om Ejendomsskatteproblemet i den kommende Tid, saa er Vejen dertil den, der her er peget paa, og Løsningen af Spørgsmaalet den, som man her er kommet ind paa.

Man vender sig imod, at man bygger Princippet: Tilbageføring af Skatterne paa fast Ejendom til Amtet med den stigende Forrentningsevne — paa Handelsværdien. Ja, det kunde naturligvis ogsaa lade sig gøre paa andet Grundlag end det, der her er valgt, men dette er valgt, efter at Det Landøkonomiske Driftsbureau er blevet hørt i Sagen og har givet et Svar med Hensyn til dette Grundlag for Tilbageføringen, som ganske dækker de Betragtninger, som Det landøkonomiske Driftsbureau har fremført paa Foranledning af en Forespørgsel fra det konservative Folkeparti, og som findes som Bilag 6 til den foreliggende Betænkning.

Endelig vender man sig imod, at der sker Dækning af det Beløb, hvormed Landbrugets Ejendomsskatter nedsættes, gennem en procentvis Forhøjelse af Statsindkomstskatten, men man maa ikke glemme, at naar Forholdet er det, som det jo er ved den Tilrettelægning af Sagen, som vi her beskæftiger os med, at den Lettelse, som Landbrugets Ejendomsskatter faar i Amtene, bliver svingende efter den svingende Forrentningsevne, saa maa Konsekvensen deraf ogsaa blive, at den Dækningslovgivning, som tilvejebringes, tillader tilsvarende Variationer, med andre Ord, at det ligger i Administrationens Haand til enhver Tid at tilvejebringe det fornødne til Dækning af disse Tilskud til Amternes Forvaltning, og naar